

MÚDRI A HLÚPI

II

24. január 2011, 13:17

Dozrel ďalší obsah - ktorý sa pýta na moju web-stránku. Začínam ho písať.

Pomenujem, umiestňujem ho - ako „MÚDRI A HLÚPI II“. A súčasne cítim, že situácia je v niečom podobná prípadu - keď som umiestňoval „ROČNÉ OBDOBIA II“.

Tá druhá „knižka“ s niečím patrila k prvej, ale zároveň sa od nej aj odlišovala.

Nasledujúci obsah bude tiež taký. Nieкто ho bude hodnotiť - že tiež je o ľudskej múdrosti a hlúposti, no zrejme sa nájdu aj čitatelia - ktorí sa nebudú vedieť rozhodnúť! (Či múdrosť, alebo hlúposť?) Priznám sa, príjemne ma táto očakávaná situácia štekľí, a rád nechám čitateľa v tom váha-ní. Nech rozmýšľa, nech sa rozhodne sám...

Jedno však je / bude okaté: kým v prvej „knižke“ sú mohutné drsné objekty, tu budú veľmi jem-né. Aspoň na začiatku. No ktovie, či nie sú tiež až také silné? ...

O čom to bude? ...

O „maličkostiach“, aké môže každý vidieť. Napríklad:

A teraz komentár k tomuto obrazu:

Naschvál som ho zvolil ako prvý príklad. Zobrazenú situáciu totiž považujem za ľahkú. Predpokladám, že ihneď každý iden-tifikuje - o čo ide.

(Aby sme veci neumiestňovali napríklad na okraj stola. Prečo? Lebo je väčšia pravdepodobnosť, že tam o nich zavadíme, spadnú, rozbijú sa, ich obsah sa vyleje. Zašpiní sa podlaha, budeme musieť zbytočne upratať, pracovať.)

Aké jednoduché... Nieкто to automaticky „vie“. Ale nájdu sa aj ľudia, ktorí to „nevedia“! Prečo?

No myslím si, že tento jednoduchý prípad má ešte jedno vyššie „poschodie“.

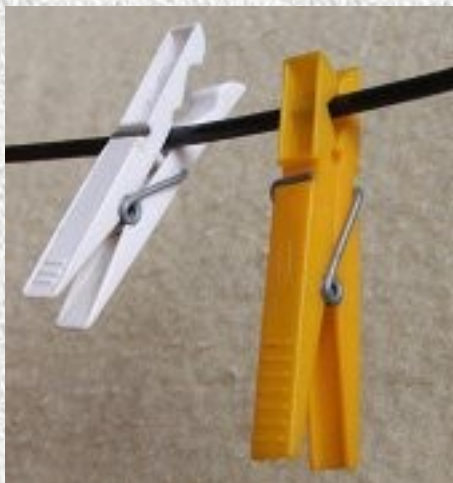
(Ucho toho hrnčeka! Je jedno, na ktorú stranu smeruje?)

Teraz by mohli nasledovať tri úlohy pre čitateľa:

- 1, Má tento príklad aj nejaké tretie „poschodie“?
- 2, Pozrite! - ako túto situáciu zvláda Vaše okolie!
- 3, Pozrite! - ako túto situáciu zvládajte Vy! (Nie cielene, ale automaticky.)

Keď to nieкто inakšie robí - je múdry, či hlúpy?

Pokračujme ďalším obrazom:

Ešte je to vždy ľahké!

Po pozbieraní suchých „vecí“ - niekto dáva štipce do košíka. Iný človek ich necháva na šnúrach. Kto sa veľmi ponáhľa, alebo možno menej „cíti“, - na spôsob, ako to ukazuje tá biela vecička. Je to v poriadku, kým človek nezačne „upratovať“, prípadne vešať nasledujúcu dávku bielizne, a potreboval by niektoré štipce jednoducho a rýchle presunúť ďalej. Tie „biele“ protestujú! Tak prečo to nerobí každý na spôsob žltej vecičky?

Ako to robieva čitateľ?

Má podľa Vás zmysel riešiť túto situáciu?

A pritvrdíme:

Čo na toto povie čitateľ?

(Čo - keď tá utierka je trochu mokrá ... ?)

Ako to vidí, a ako to hodnotí čitateľ vo svojom okolí?

Prípadne - ako to robí on sám?

Býva tu nejaká odlišnosť (v zmysle hlúpa činnosť / múdra činnosť)?

Varná kanvica:

Čo na to čitateľ?

Ja ju takto zásadne nedávam!

(Nechcem, aby horúca vodná para prúdila na spodnú plochu zavesených skriniek!)

(A ešte viac nechcem, aby sa dostala do štrbiny medzi skrinkami a stenou! Aby sa tam nevytvorila pleseň.)

((Skrinky totiž som nezavesil úplne tesne, na vtedy ešte pomerne čerstvú, nevysušenú stenu.))

A to druhé „poschodie“: kanvicu si postrážim, vypnem ručne, nečakám na automatiku. Vznikne tak menej horúcej pary.

Predposledný obrázok: väčšia (a drahšia...) „vec“. Gauč:

Zvislé operadlo: „drevo“, potiahnuté látkou. Na jeho hornej hrane (kde teraz je tá fľaša) bol pásik z „molitanu“.

Naša vnučka s obľubou vyliezala až hore, a svojimi tenkými nožičkami ten pásik postupne zatlačila medzi pružnú zadnú časť, a medzi operadlo. Teraz je to škaredé, - a nedá sa napraviť...

Keďže to operadlo je sklopné (úprava na „dvojpostel“), vadí aj to vybúlenie...

Ja teraz spomeniem len dve hlúposti:

- 1, Ani jej maminke, ani jej babičke toto „nevadilo“..., nechali dieťa škodiť, zničiť.
- 2, Je to aj konštrukčná chyba. Takéto výrobky by mali byť odolnejšie! (Stálo to okolo 8000 Sk.)

Na koniec „kina“:

Ešte ťažší príklad. Záclona:

Jej čipkovitá spodná časť často sa zachytí, napríklad týmto ukázaným spôsobom. Napríklad po vetraní. Fyzicky to neubližuje, ale duševne to vadí. (Ako aj nepravidelné „vlny“ - hore.)

Prečo?

Je múdre - všímať si to?

Je múdry - kto si to všíma, alebo je hlúpy?

Asi je dosť ťažké zodpovedne odpovedať na takéto otázky (v tom našom pomýlenom „modernom“ svete)...

Tak, mali sme šesť (názorných) problémov. To sme boli na „prvom stupni základnej školy“ - kde človečik ešte potrebuje očami vidieť. Teraz postúpime. (Voľakedy čosi sa spomínalo o druhej signálnej sústave...) Teda už vystačíme so slovom (písaným), a s predstavivosťou.

Predpokladám, že čitateľ je už zahriaty...

Hádzem ďalšie kostičky na prežúvanie.

Je pritom možné aj vrčať...

Začali sme v kuchyni, **pokračujme v kuchyni:**

Nepáči sa mi, keď niekto „hádže“ (a uskladňuje) použitý riad, a príbor do drezu.

Nepáči sa mi, keď niekto umýva riad so špongiou, ktorá neustále „žije“ (mokra) v dreze.

Nepáči sa mi, keď riad sa neutrie, ale nechá sa odkvapkať a osušiť.

Nepáči sa mi ani keď sa riad utiera, ale pritom voda kvapká na koberec.

Nepáči sa mi, keď na doske pre zeleninu sa krája aj mäso.

Nepáči sa mi, keď na varenie zemiakov v šupke nie je vyhradený zvláštny hrniec.

Nepáči sa mi, keď niekto napríklad nátierku vyberá z misky nie smerom od okraja k stredu, ale práve opačne.

Nepáči sa mi, keď potom niekto lyžicu, alebo vidličku, položí na tú nátierku opačne, než by to mohol, a tým zbytočne sa namažú.

Nepáči sa mi, keď nôž je položený so svojím ostrím, alebo špicom smerom hore.

Nepáči sa mi, keď niekto pri varení si odbieha od šporáku (nekontroluje varenie).

Nepáči sa mi, keď sa „lezie“ vlastnou oblízanou lyžicou do spoločného jedla.

Nepáči sa mi, keď napríklad rodič pchá dieťaťu jedlo s vlastnou (spoločnou) lyžicou.

Nepáči sa mi, keď rodina sa nestravuje spolu, spoločne.

Atd'... ((Čo na to čitateľ?))

Sú to niekedy maličkosti. Ťažko vysvetliteľné, ťažko zdôvodniteľné.

Ale zdá sa mi: dodávajú človeku štýl, držanie.

A podľa mňa často pomôžu predchádzať rôznym (aj veľkým!) nepríjemnostiam.

Napadá mi slovo „kóšer“.

Nie som Žid. Aj málo o nich viem. Ale pokiaľ to slovo súvisí s týmito „mojimi“ „vecami“, alebo keď aspoň čiastočne súvisí, - tak klobúk dole pred nimi. (Aspoň čo sa týka tejto oblasti...)
((No podobné svojské rysy možno vidieť aj v iných starých kultúrach...))

Maličkosti, bežné banálne témy... Lenže, asi často sa na ne zabúda...

Či nie?

Ako to vidí čitateľ (tejto stránky)? Dokáže analyzovať jednotlivé príklady?

Na balkóne:

Na začiatku bola jedna ukážka o štipcoch.

K tej téme by som ešte dodal:

- 1, snažím sa nevrvstviť látky, aby sa rýchlejšie usušili,
- 2, hustejšie materiály dávam smerom von, kde predpokladám silnejšie prúdenie vzduchu,
- 3, pritom dbám aj na to: „čo keď...“ (keby z hora niečo padlo...),
- 4, samozrejme navyše: niektoré „veci“ sa nepatrí „vystavovať“...

„Kúpeľňa“:

Ďalšia konštrukčná chyba... Táto miestnosť nemá oblok, nedá sa normálne vetrať.

Po úprave bytového jadra sme tam nechali dať ventilátor. Tu sú možné takéto chyby:

- 1, „vetranie“ kúpeľne na chodbu - ktorá tiež sa nedá normálne vetrať (a na ktorej v minulosti práve preto bolo potrebné riešiť výskyt plesne),
- 2, zapnutie odsávacieho ventilátora - pri zatvorených dverách.

Obývačka:

Chybou tu môže byť:

- 1, „preliatie“ kvetov (aby voda potom tiekla po polici, aj na koberec).
(Samozrejme nie je dobré ani: nevšímať si tie kvety...)
- 2, zakrytie televízora nedbanlivo - aby vetracie otvory vzadu boli voľné.
(Horšie je: nezakryť nepoužívaný televízor, monitor, ... vôbec.)
- 3, gauč...

Ten som už spomínal. Problém je tu ale ešte väčší. Jeho „konštruktéri“ (?) vôbec nepočítali s „modernými“ zvykmi „moderných“ ľudí (?): „sedieť“ minimálne v „tureckom sede“, keď už nie v nejakej dynamickej „jogínskej“ kreácii, alebo v slepačej formácii na bidle... Výsledkom potom je, že porušená nedostatočne dimenzovaná a nevhodne spojená konštrukcia pri každom aj najmenšom pohybe vŕzga.

Pritom, človek na tom gauči, niekedy by chcel aj spať...

(Žeby kumulácia sprostosti viacerých „ľudí“ ?)

Vo všetkých týchto prípadoch, a aj inde, sú ďalšie a ďalšie „prejavy“ - čo si niekto všíma, niekto nie...

Kto? - Múdri? - Či nemúdri?

Sú potom aj „prejavy“ - ktoré sa môžu vyskytovať na rôznych miestach:

- 1, Dovolenie dieťaťu - aby blúdilo, a robilo neporiadok v celom byte.
- 2, Dovolenie dieťaťu - aby sa „hralo“ aj s „hračkami“ dospelých.
- 3, Behanie za dieťaťom počas celého dňa, po celom byte, s jedlom.

Sú takéto situácie?

Je normálne si ich všímať?

Sú spojené s múdrosťou a hlúposťou?

Aký bude ich dôsledok?

Iné:

1, Nepáči sa mi ukladanie vecí spôsobom:

Priložíme novú vec, a tlačíme ju, aby zasúvala tú predchádzajúcu pred sebou.

2, Nepáči sa mi, keď dvierka skriniek, chladničky, ... sa nezavierajú úplne.

3, Nepáči sa mi, keď predmety nemajú svoje ustálené miesto.

Atd'...

A aj tu sú niektoré ťažké prípady. Napríklad:

Rovnobežnosť hrán predmetov má určité čaro!

(Napríklad poloha knihy na stole, ...)

Prečo?

A prečo nie? - pre niekoho...

(Podobne: usporiadaný rozstup medzi predmetmi na polici. Atd'...)

(Brat' do úvahy aj radenie farieb? Radšej asi nie... Už aj bez toho je to ťažké...)

Na prvý pohľad jednoduché situácie, jednoduché prípady. („Načo o nich písať?“)

Ale sú to časti nášho života!

...

V súčasnosti manželstvá často sa ani nevytvoria.

A u vytvorených je abnormálna rozvodovosť.

Nie aj vplyvom takýchto „maličkosťí“?

Nie preto, že jeden je dosť hlúpy, a medzi ostatnými okolo neho je tiež až príliš veľa hlúpych?

(Keďže v ich živote sa podcenili tie podobné „maličkosťi“.)

Neovplyvňujú takéto „maličkosťi“ aj vzťah rodičov s ich deťmi?

Neovplyvňujú aj vzťah starých rodičov s vnukmi?

...

„Motal som sa“ v predchádzajúcom texte okolo „domácnosti“.

S mnohými z nadhodených problémov som sa osobne stretol...

Niektoré som riešil, niektoré som vyriešil, niektoré nie. Táto bilancia ma inšpirovala k nasledujúcim konštatovaniam:

1, Netreba zabudnúť: skúsiť aj hudbu (aj s dieťaťom). A to včas!

2, Netreba odkladať „veci“ na starobu. Ani napríklad výlety, ...

3, Dať do poriadku „dom“.

4, Dať do poriadku záhradu. (Včas. Neskôršie na to človek už nemusí mať podmienky...)

Atd'.

A pozor na veľkorysosť!

(Myslím na podobné prípady, hoci v malom, ako keď Madame Curie si nedala patentovať svoj objav, a potom nemala peniaze na svoju dobročinnosť...)

No, ale stačilo! Nasleduje iná téma:

Pekné

Jedna „knižka“ (v maďarskej časti) tejto mojej web-stránky je venovaná „pekným“ „veciam“.

Literatúre, hudbe, ...

Tu by som ju mohol doplniť. A hoci dať aj ukážky.

Na pekné budovy, nábytok, krajiny, prírodu, kvety, ...

Jedna „vec“ je, že táto budova (jednoduchá budova!) je zdobená.

Druhá „vec“ sa domyslí, a asi je ešte dôležitejšia: stavali ju s láskou, s radosťou, s citom!

V čase - keď ešte neboli k dispozícii dnešné technické, ani materiálne prostriedky!

Tí majstri (!) zrejme boli múdri, pracovití, svedomití, nešetrili časom a námahou. A zrejme si nepýtali ani premrštené odmeny.

Myslím si, že aj obyvatelia tam bývali radi.

Ja rozlišujem, a často si všímam aj peknú zeleninu, pekné ovocie, ...

Ale aj pekné nebo, pekný poriadok, peknú čistotu, ...

Aj peknú povahu, ...

A dostali sme sa nazad:

Nie je určitý vzťah medzi:

PEKNÉ --- DOBRÉ --- MÚDRE ???

Nie sú ľudia hlúpi, - keď sa nesnažia pekne múdro dobre žiť?

A nesnažia sa ...

Dobre žiť - áno! Ale múdro dobre žiť - to už nie!

Jeden príklad:

1a, keď môj otec robil v obchode - pracoval s nimi aj majiteľ. A na porovnanie:

1b, keď minule som zbadal v jednej predajni novú predavačku - opýtal som sa ju, či si obchodík odkúpili. Nie, ja som tu len zamestnaná, - hovorila.

Typický príklad!

Dávno: vlastník mal jeden obchod, pracoval aj on, žil z toho.

Teraz: na vlastníka (+ na jeho rodinu!) často pracujú iní, vlastník sa usiluje nahrabať si aj ďalšie obchody, tlačí mzdy dole, a ceny hore, aby čím skôr sa stal miliardárom...

(Jasné je, že vlastníci s dnešným charakterom tejto formy sa nevzdajú, smutné ale je to, že ne-snaží sa im v tom zabrániť ani vedenie štátu!)

Tieto situácie potom udrú späť - na ľudskú spoločnosť...

Napríklad nedávno zasa bola veľká diskusia, že pracujúci už nedokážu užiť ten veľký počet dôchodcov. Zaujímavé na tej diskusii bolo ale to, že nikto si nespomenul na rôznych nepracujúcich! mutantov. Ich vinu nevidel nikto...

(Mimochodom niektorí brali dôchodcov - ako príživníkov. Zabudli na to, že terajší dôchodcovia pracovali aj na dôchodok rodičov samotných diskutujúcich, aj na ich školy.)

Tá „múdrosť“ (chytráčenie) / múdrosť je už každodenná.
(Žiaľ potvrdzuje to moja skúsenosť, - že hlúposť rodí ďalšie hlúposti.)

A už sme znovu pri „veľkých“ prípadoch...

Napríklad zasa predávanie emisií... Sme, 29. január 2011:

Trnavská teplárenská				
Dátum	Množstvo tony	Predajná cena EUR/t	Trhová cena	Kupujúci
25. 1. 2008	60 000	0,01	20,71	WMJ Company
12. 8. 2008	45 000	10,50	23,18	WMJ Company
13. 2. 2009	60 000	2,97	8,38	WMJ Company
3. 2. 2010	50 000	9,50	12,66	WMJ Company
Žilinská teplárenská				
23. 7. 2008	60 000	11,00	24,30	WMJ Company
3. 11. 2008	110 000	16,70	18,14	WMJ Company
10. 3. 2009	100 000	11,00	11,70	WMJ Company
31. 5. 2010	100 000	14,02	14,91	WMJ Company
Zvolenská teplárenská				
21. 7. 2008	87 000	6,04	24,31	WMJ Company
21. 7. 2008	141 000	6,04	24,31	WMJ Company
1. 12. 2008	49 800	19,13	15,70	WMJ Company
27. 1. 2009	49 800	3,00	11,51	KP Consulting
23. 4. 2009	60 000	2,75	12,97	KP Consulting

Prečo teda nie je na dôchodky?

Prečo nie je na zdravotníctvo?

Prečo nie je na školstvo?

V článku „zabudli“ spomenúť jednu logickú možnosť:

Ten rozdiel sa mohol ocitnúť rozdelený v súkromných vreckách predávajúcich a kupujúcich!

Budú potrestaní? Pravdepodobne nie. Ako neboli ani ich predchodcovia.

V množstve prípadov takéto činy „podľa „vtedajších“ zákonov neboli trestné“, alebo „už sú premlčané“, a podobne ...

Ostro s tým kontrastujú napríklad aj takéto skutočnosti:

1, Ešte vždy vymáhajú nemalé peniaze od ľudí - odvolávajú sa na „privatizáciu“!

2, Keď sa to „mocným“ hodí - spravia nový zákon z jedného dňa na druhý!

(Napríklad o platnosti Benešových zákonov, aj proti maďarskému dvojitému občianstvu...)

(Mimochodom: v spojitosti s tým druhým prípadom sa často argumentuje aj s lojalitou k SR...

Ale! ... k štátu, kde takéto veci sa dejú?!

Necíti sa potom slušný človek skôr - ako sirota?)

A ešte raz Židia:

Vraj hľadali, a našli nemeckých dôstojníkov aj v Južnej Amerike...

(Žeby ľudia potrebovali prežiť až koncentračné tábory, - aby chceli spravodlivosť ?)

Záver

Poučený z písania prvej „knižky“ „Múdri a hlúpi“ - asi by som mal napísať: Záver 1 ...

(To píšem - ako žart... Ale: tie poburujúce správy sa tak valia, že vždy mám chuť ďalej a ďalej rozširovať tieto kapitoly! ...)

No teraz už len dve konštatovania:

1, Tie „maličkosti“, ktorými som začal tu na prvých stranách - v mojej starej rodine neznamenal problém.

Ani moji starí rodičia, ani rodičia nemali vysoké školy. Neboli ani funkcionármi. Ale rozmýšľať a správať sa vedeli. Nikdy im problémy nerobili ... ani hrnčeky, ani štipce, ani umývanie riadu, ani udržiavanie čistoty a poriadku, ...

Asi práve preto mi je to nesmierne ľúto, keď vidím, že v súčasnosti „múdri“, „vzdelaní“ ľudia nedokážu ani zlomok toho, čo oni dokázali.

2, Tá ľútosť, ten smútok sa ešte viac rozširuje, keď si všímam u nás vývoj, hoci od roku 1945, do roku 2011. - A pritom si uvedomujem aj obrovský rozvoj techniky a vedy v tomto období.

Pri rozumnom žití, pri rozumnom hospodárení, pri rozumnom riadení: už by sme mohli žiť - ako to pred desaťročiami mali niektorí vo svojej fantázii! (Dva - tri dni pracovať v týždni, mať fantasticky vybavenú domácnosť, zdravotníctvo, školstvo, ...)

Avšak z porovnávania teoretických možností, a dosiahnutej skutočnosti vychádza, že relatívne zostávame ...

Nie je to potešujúce, ani povzbudzujúce.

Na vine je, či sa to už niekomu páči, či nie - ľudská hlúposť. Naša hlúposť...

Školy, školy! - ale nie „moderné“ „odborné“, a nie „moderné“ metódy !! ...

V Ružomberku.

29. januára 2011 22:37

A je to tu... **Bonus.** Prídavok:

Možno filozofovať aj o tomto: Keď celok neznamená 100 %.

Pomaličky už rok som na dôchodku. Na predčasnom dôchodku. Teraz, odstupom času, pracoviskové príčiny toho vidím takto:

(Pokúsím sa to vyjadriť (aspoň približne, odhadom) v percentách.)

1, Trieda I. E ... zhruba 90 % (Bolo tam až príliš veľa jedincov bez základných znalostí. Nesnažili sa učiť sa. Nedokázali sa normálne správať. Ponižovalo ma to.)

2, Trieda II. R ... (Neučili sa. Cítil som sa tam zbytočný.)

3, „Momentálne naše školstvo“ ... (Nelogické podmienky, nelogické požiadavky.)

Druhý a tretí vplyv odhadujem spolu zhruba na 70 %.

Spolu teda 160 %! („Normálne“ by človek odišiel už pri 100 %, dokonca možno aj skôr!)

Zaujímavé je ale to, že mi robí ťažkosť ohodnotiť dvojku a trojku zvlášť! Mám pocit, že ten súčet by bol väčší než 70 ...

(Koniec.)